

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 236/2017-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. mája 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátkou [REDACTED], [REDACTED], ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 378/2009 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaniach vedených pod sp. zn. 5 Co 239/2013, sp. zn. 5 Co 13/2014 a sp. zn. 7 Co 171/2015, a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť [REDACTED] v časti, ktorá smeruje proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaniach vedených pod sp. zn. 5 Co 239/2013, sp. zn. 5 Co 13/2014 a proti postupu Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 378/2009, o d m i e t a .

2. Vo zvyšku sťažnosť p r i j í m a na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. januára 2017 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 378/2009 a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 5 Co 239/2013, sp. zn. 5 Co 13/2014 a sp. zn. 7 Co 171/2015 (ďalej aj „napadnuté konania“).

2. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ bol účastníkom konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 12 C 378/2009, v ktorom sa ako žalobca domáhal zaplatenia náhrady mzdy. Napriek tomu, že okresný súd v merite tejto veci rozhodol rozsudkom zo 14. decembra 2011, konanie v časti týkajúcej sa trov konania stále nie je právoplatne skončené. V otázke trov konania boli vydané už tri zrušujúce rozhodnutia krajského súdu, pričom po vrátení veci okresný súd „... rozhodol dňa 26.02.2015 (vytvoril vlastne patovú situáciu). Protistrana... sa opäť odvolala a súdny spis leží od 12.03.2015 na KS Ba pod č. 7 Co 171/2015.“

Podľa sťažovateľa je postup okresného súdu, no najmä krajského súdu pri rozhodovaní o trovách konania neefektívny. Opakovane dochádza k zrušeniu výroku o trovách konania. Stav právnej neistoty týkajúci sa trov konania trvá podľa sťažovateľa od januára 2013, teda od doby, keď vydal okresný súd už tri uznesenia o trovách konania, ktoré však boli vždy následne krajským súdom zrušené. Aktuálne je vec už od 12. marca 2015 na krajskom súde, pričom do podania sťažnosti ústavnému súdu nebolo o trovách konania stále rozhodnuté.

3. Sťažovateľ preto žiada vysloviť porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, prikázať krajskému súdu konať bez zbytočných prietáhov, priznať mu finančné zadostučinenie v sume 1 800 € a nahradiť trovy konania.

II.

4. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Cieľom predbežného prerokovania každého návrhu (vrátane sťažnosti namietajúcej porušenie základných práv a slobôd) je rozhodnúť o prijatí návrhu na ďalšie konanie alebo o jeho odmietnutí, a teda vylúčení z ďalšieho konania pred ústavným súdom zo zákonom ustanovených dôvodov.

Pri predbežnom prerokovaní návrhu takto ústavný súd skúmal, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto zákonného ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

5. Sťažovateľ sťažnosťou napáda spolu tri konania krajského súdu vedené pod sp. zn. 5 Co 239/2013, sp. zn. 5 Co 13/2014 a sp. zn. 7 Co 171/2015, ktorých predmetom bolo rozhodovanie o trovách konania. Ako však z obsahu sťažnosti a aj z informácií, ktoré ústavný súd získal dopytom na krajskom súde, vyplýva, konania vedené pod sp. zn. 5 Co 239/2013 a sp. zn. 5 Co 13/2014 sú už skončené.

6. V konaní vedenom na krajskom súde pod sp. zn. 5 Co 239/2013 vydal súd uznesenie z 28. júna 2013, ktorým zrušil výrok okresného súdu o trovách konania. Vec bola následne vrátená na okresný súd 8. augusta 2013, ktorý o trovách rozhodol v poradí tretím rozhodnutím z 8. novembra 2013. Obdobná situácia nastala aj v ďalšom sťažnosťou napadnutom konaní krajského súdu vedenom pod sp. zn. 5 Co 13/2014, v ktorom vydal krajský súd 28. augusta 2014 ďalšie zrušujúce uznesenie. Po vrátení veci na okresný súd 7. októbra 2014 rozhodol o trovách konania okresný súd 26. februára 2015.

Proti rozhodnutiu o trovách konania sa žalovaný opäť odvolal, preto bola vec predložená opätovne na krajský súd, kde je vedená od 12. marca 2015 pod sp. zn. 7 Co 171/2015.

7. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Konania vedené na krajskom súde pod sp. zn. 5 Co 239/2013 a sp. zn. 5 Co 13/2014 boli skončené v roku 2013, resp. v roku 2014. Z toho je zrejmé, že sťažnosť je v časti týchto konaní krajského súdu podaná zjavne oneskorene.

8. Ústavný súd preto sťažnosť v časti, ktorá smerovala proti postupu krajského súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 5 Co 239/2013 a sp. zn. 5 Co 13/2014, odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

9. Sťažovateľ sťažnosťou napadol aj postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 378/2009. Ako sám sťažovateľ v sťažnosti uvádza, vec (rozhodnutie o trovách konania, pozn.) sa od 12. marca 2015 nachádza na krajskom súde, kde je vedená pod sp. zn. 7 Co 171/2015. Od uvedeného dátumu okresný súd nemá možnosť akokoľvek ovplyvniť priebeh konania, a teda ani prípadné prietahy v tomto jeho konaní. Z uvedeného vyplýva, že v čase podania sťažnosti ústavnému súde, t. j. 23. januára 2017, ani nemohlo

dochádzať zo strany okresného súdu, resp. jeho postupom k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a tak sťažnosť nesmeruje proti aktuálnemu zásahu do týchto práv.

10. Podľa svojej ustálenej judikatúry (napr. II. ÚS 12/01, IV. ÚS 61/03, IV. ÚS 205/03, I. ÚS 16/04) ústavný súd poskytuje ochranu základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) ešte mohlo trvať. Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pretože konanie o takej sťažnosti pred ústavným súdom už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (m. m. I. ÚS 6/03).

11. Ústavný súd preto sťažnosť v časti, ktorá smerovala proti postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 378/2009, odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

12. Ústavný súd tak po posúdení sťažnosti dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľa možno prijať na ďalšie konanie a jej meritórne posúdenie iba vo vzťahu k postupu krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Co 171/2015 (§ 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

13. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. mája 2017